01/08/2022

“Παράκλησιν, εν ταις θλίψεσιν οίδα…”

/ Γνώμες

Γράφει ο π. Θωμάς Ανδρέου, Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου και Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μ. Ιωαννίνων

Τις ημέρες αυτές του δεκαπενταυγούστου, οι Εκκλησιές μας γεμίζουν από ανθρώπους κάθε ηλικίας που προσέρχονται ευλαβικά, ώστε να ψάλλουν τους ωραίους ποιητικούς παρακλητικούς κανόνες, να θέσουν σαν ευωδιαστό λουλούδι το δάκρυ και την προσευχή τους, στην Εικόνα της Μεγάλης Κυράς.

Ο δεκαπενταύγουστος στην Ελλάδα, είναι μια περίοδος που φέρνει τους ανθρώπους πιο κοντά στον ουρανό, μιας και ένα κομμάτι του ουρανού, το κατέκτησε το ανθρώπινο γένος, στο πρόσωπο της Παναγιάς! Βλέπεις πρόσωπα κάθε ηλικίας να ψελλίζουν λόγια, που για αιώνες ακούγονται στις Εκκλησιές αυτές

τις ημέρες! Αριστουργήματα πραγματικά, γεμάτα από ανθρώπινα συναισθήματα, ευχαριστιακής δοξολογίας σε Εκείνην, που με συμπάθεια προς το ανθρώπινο γένος, κρατά όλον τον κόσμο στην μεγάλη Της αγκαλιά, μέσα στην οποίαν χώρεσε ο Αχώρητος…

Πας στις Εκκλησιές και βλέπεις τον πονεμένο λαό μας που μέσα στις ζάλες και τις συμφορές του βίου, αποζητά το απάνεμο λιμάνι του, στο Πρόσωπο Της! Σύγχρονοι Ροβινσώνες, ναυαγοί στο πέλαγος των θλίψεων, που αποζητάμε τον εύδιο λιμένα, κοντά Της, την σιγουριά μιας αόρατης αλλ’ υπαρκτής προστασίας που μας διασώζει από τους κινδύνους.

Σε τούτες τις μέρες, της άκριτης ισοπέδωσης, αυτές οι απογευματινές στιγμές, έρχονται να φανούν ως δρόσος παρηγοριάς στον καύσωνα της ημέρας. Για κάποιους, ο Αύγουστος, είναι ο μήνας των διακοπών. Ανυποψίαστοι μπροστά σε όλα όσα μας τρομάζουν, συνεχίζουν να πιστεύουν στις δυνάμεις τους… Αντίθετα, για κάποιους άλλους, είναι ο μήνας της Παναγιάς! Ο μήνας, που από την αρχή του μέχρι και το τέλος του, ένα πρόσωπο κυριαρχεί: Εκείνης, που έγινε η αιτία, ώστε να μπορεί ξανά να ελπίζει ο άνθρωπος…

Στην παράδοση μας, η Παναγιά έχει ξέχωρη θέση. Και τούτο συμβαίνει διότι ο λαός μας, έχει ζυμωθεί με το όνομα Της, έχει οικειοποιηθεί το όνομα Της, Την έχει θέσει μέσα στην καρδιά του. Αλλά και Εκείνη του το ανταποδίδει καθημερινά! Πουθενά στον κόσμο, δεν υπάρχει ένας ολάκερος τόπος που να δοξολογείται ακατάπαυστα η Παναγία, όπως συμβαίνει στον Άθωνα.

Μπροστά Της, υποκλίθηκαν άρχοντες και βασιλείς της γης… Και έφθασαν στο σημείο, να απαρνηθούν τα πάντα για χάρη Της, και να πεθάνουν στον δικό Της τόπο, σαν απλοί μοναχοί. Κάπως έτσι, σκέπτομαι τον μεγάλο Αυτοκράτορα Θεόδωρο β΄τον Λάσκαρη να συνθέτει τον Μεγάλο Παρακλητικό Κανόνα, ακουμπισμένος σε μικρό τραπέζι, σκεπτικός, να καταγράφει τα συναισθήματα της ψυχής του, τόσο γλαφυρά, ώστε μετά από τόσους αιώνες αυτά να συνεχίζουν να αντέχουν μέσα στον αδηφάγο χρόνο…

Image not found or type unknown

Image not found or type unknown

Πηγή: Ιερά Μητρόπολις Ιωαννίνων – Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου «εις Κοπάνους»